

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

POS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
İRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

37/06. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2006. május 2.

A főtanácsnok indítványa a C-196/04 sz. ügyben

Cadbury Schweppes plc és Cadbury Schweppes Overseas Ltd kontra Commission of Inland Revenue

LÉGER FŐTANÁCSNOK ÁLLÁSPONTJA SZERINT AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGNAK AZ „ELLENŐRZÖTT KÜLFÖLDI TÁRSASÁGOKRA” VONATKOZÓ SZABÁLYOZÁSA ÖSSZEEGYEZTETHETŐ A KÖZÖSSÉGI JOGGAL, AMENNYIBEN KIZÁRÓLAG A NEMZETI JOG KIJÁTSZÁSÁT CÉLZÓ, TELJESEN MESTERSÉGES MEGÁLLAPODÁSOKRA VONATKOZIK

Az adókikerülés ellensúlyozása érdekében, az Egyesült Királyság „ellenőrzött külföldi társaságokra”¹ vonatkozó szabályozása előírja, hogy az Egyesült Királyságban illetőséggel rendelkező anyavállalat adóalapjába beszámít a más tagállamban székhellyel rendelkező ellenőrzött² leányvállalata által elért nyereség akkor is, ha azt az anyavállalat azt nem kapta meg. A szabályozást akkor kell alkalmazni, ha a társaság ellenőrzött külföldi társasága által elért nyereség az Egyesült Királyságban irányadónál jóval alacsonyabb adómérték alá esik. A szabályozás számos kivételt tartalmaz az alkalmazását illetően.

A Cadbury Schweppes plc (Cadbury), az Egyesült Királyságban illetőséggel rendelkező társaság, olyan leányvállalatokból álló vállalatcsoport anyavállalata, amelyek élén a Cadbury Schweppes Overseas Limited (CSO) áll. A vállalatcsoport így két, közvetve a Cadbury teljes tulajdonában álló leányvállalatot tartalmaz, a Cadbury Schweppes Treasury Services-t (CSTS) és a Cadbury Schweppes Treasury Internationalt (CSTI), amelyek székhelye Írországban, a dublini nemzetközi pénzügyi szolgáltatási központban (International Financial Services Centre) található, és amelyek üzleti tevékenysége források gyűjtéséből, és e forrásoknak a Cadbury-csoporthoz tartozó leányvállalatok részére való rendelkezésre bocsátásából áll.

¹ Ezt a szabályozást az Income and Corporation Taxes Act 1988 747–756. cikke, valamint 24–26. melléklete tartalmazza.

² Amelyben az anyavállalat – az ügyben irányadó időszakban hatályos változat szerint – 50%-nál nagyobb részesedéssel rendelkezik.

A Cadbury a CSTS-t és a CSTI-t azért alapította Írországi adójogi illetőséggel rendelkező leányvállalatokként, hogy a vállalatcsoporton belüli pénzügyi hitelezési tevékenység az Írországi csoportfinanszírozás területén tevékenykedő társaságok részére felállított dublini nemzetközi pénzügyi szolgáltatási központ rendszere alá essen. Tekintettel az említett központban székhellyel rendelkező társaságokra irányadó adómértékre, az Egyesült Királyság adóhatósága a CSO-tól a CSTI által az 1996 decemberével végződő adóévben elért nyereség alapján 8 638 633,54 angol font összegű társasági adó megfizetését követelte.

A Cadbury és a CSO a Special Commissioners-nél (Egyesült Királyság) fellebbezett az adó megállapítása ellen arra hivatkozva, hogy az Egyesült Királyság ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályozása ellentétes a Szerződésnek az alapszabadságokra vonatkozó rendelkezéseivel. A nemzeti bíróság ezzel kapcsolatban előzetes döntéshozatali kérdéseket terjesztett az Európai Közösségek Bírósága elé.

A letelepedés szabadságának megsértése

Léger főtanácsnok először megállapítja, hogy álláspontja szerint önmagában az a **tény, hogy az anyavállalat azért alapít egy másik tagállamban leányvállalatot, hogy a másik tagállam kedvezőbb adórendszerének előnyeit élvezhesse, nem minősül a letelepedés szabadságával való visszaélésnek.** Megjegyzi, hogy a letelepedés szabadságának az a célja, hogy lehetővé tegye valódi és tényleges gazdasági tevékenység végzését a fogadó tagállamban, és amennyiben ez a cél teljesül, azok az okok, amelyek miatt valamely közösségi tagállam állampolgára vagy társasága gyakorolni kívánja ezt a jogot, nem vonhatják kétségbe a Szerződés alapján élvezett védelmet.

A letelepedés szabadságának korlátozása

Léger főtanácsnok megállapítja továbbá, hogy az **Egyesült Királyság szabályozása hátrányos arra az anyavállalatra nézve, amelyre alkalmazzák,** összevetve egyrészt annak a belföldi illetőségű társaságnak a helyzetével, amely az Egyesült Királyságban alapított leányvállalatot, másrészt annak a belföldi illetőségű társaságnak a helyzetével, amely olyan tagállamban alapított leányvállalatot, amelynek az adórendszere nem olyan mértékben kedvező, hogy a szabályozás hatálya alá essen. Az első esetben a belföldi illetőségű társaság soha nem adózik a belföldi leányvállalat által elért nyereség után. A második esetben a belföldi illetőségű társaság nem adózik a leányvállalat nyeresége után annak elérése időpontjában. Nem lehet addig megadóztatni a nyereség tekintetében, amíg azt osztalék formájában ki nem fizetik a részére.

A főtanácsnok álláspontja szerint ez az adózásbeli eltérő bánásmód alkalmas arra, hogy **visszatartsa a belföldi illetőségű társaságokat attól, hogy nagyon alacsony adómértéket alkalmazó tagállamban gyakorolják letelepedési szabadságukat.**

Az adókikerülés ellensúlyozásával kapcsolatos igazolás

Végül a főtanácsnok megjegyzi, hogy az adókikerülés ellensúlyozása olyan nyomós közérdek, amely alkalmas az alapszabadságok korlátozásának igazolására. Ugyanakkor az ítélkezési gyakorlatban kizárólag nagyon szigorú feltételek mellett fogadták el ezt az igazolást. Ennek

megfelelően a letelepedési szabadság korlátozását kizárólag akkor lehet az adókikerülés ellensúlyozására hivatkozva igazolni, ha a kérdéses szabályozást kifejezetten arra alkották, hogy a nemzeti jog kijátszását célzó, teljesen mesterséges megállapodásokat zárjon ki az adott adóelőnyből. A főtanácsnok kifejti, hogy a kérdéses nemzeti szabályozás akkor lehet igazolható, ha nem kizárólag általánosságban utal egy adott helyzetre, hanem lehetővé teszi a nemzeti bíróság számára, hogy esetről esetre megtagadja a közösségi jog előnyeit egyes olyan adóalanyoktól vagy társaságoktól, amelyek mesterséges megállapodásokat kötöttek adókikerülés céljából.

A főtanácsnok megállapítja, hogy ebben a tekintetben a kérdéses szabályozást azért alkották, hogy ellensúlyozza az Egyesült Királyságban adójogi illetőséggel rendelkező társaság által elért nyereség oly módon való eltérítését, hogy az valamely alacsony adómértéket alkalmazó országban hoz létre leányvállalatot és csoporton belüli ügyleteket köt, amelyek fő célja a nyereségnek a leányvállalathoz való átjuttatása. Azzal, hogy az ellenőrzött külföldi társaság által elért nyereséget az anyavállalat adóalapjához számítja, a kérdéses szabályozás alkalmas azon cél elérésére, amelyre megalkották.

Ugyanakkor **a főtanácsnok álláspontja szerint lényeges, hogy a jog által felállított vélelmet meg lehessen dönteni**, és így a kérdéses szabályozást kizárólag a nemzeti jog kijátszását célzó, teljesen mesterséges megállapodásokra lehessen alkalmazni. Ezt az adóalanyoknak kell bizonyítani a nemzeti jog bizonyításra vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően, feltéve, hogy ez nem ássa alá a közösségi jog hatékonyságát.

A főtanácsnok az alábbi három kumulatív tényezőt javasolja a teljesen mesterséges megállapodás hiányának feltételeként: egyrészt a leányvállalt fizikai jelenlétének foka a fogadó tagállamban, másrészt a leányvállalat által végzett tevékenység valódi tartalma, és végül e tevékenység gazdasági értéke az anyavállalat és a vállalatcsoport számára.

Jelen esetben az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó nemzeti jog közösségi joggal való összeegyeztethetőségének vizsgálatára hatáskörrel rendelkező **nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy lehet-e ezt a szabályozást úgy értelmezni, hogy azt kizárólag a nemzeti jog kijátszását célzó teljesen mesterséges megállapodásokra lehessen alkalmazni.**

FIGYELMEZTETÉS: A főtanácsnok véleménye nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. Az Európai Közösségek Bíróságának bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet egy későbbi időpontban hozzák meg.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: HU, DE, EN, ES, FR, IT, PL, SL

Az indítvány teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=C-196/04>

Az indítványok szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028